

האשמות הדדיות באולם בית-המישפט במישפט בין בעלי המניות. מי חייב למי?

הקרב על ה"סינרמה"

השקעות, שהיא פעילה בעסקי-מזון, ומכירותיה בשנת 1988 היו 2.8 מיליון שקל. הוא גר בסביון, בבית אחתו.

● **עמוס ברזילי** מפעיל, לדבריו, 27 מיסעדות ועסקים אחרים נכיר אתרים, ורכש באחרונה דירה מפוארת בצפון תל-אביב, במחיר של 214 אלף דולר.

ההסכם החדש, שעליו חתם אקרמן, מדבר רק על החזרת הלוואות בסך 160 אלף דולר, תמורת המניות. הוא ממנה את עורך-דין וסטמן כבורר-יחיד בכל סיכסוך.

כיצד הסכים אקרמן לוותרים כה מרחיק-לכת? האם קשור הדבר בשותפים החדשים, חדר ומאנה? או אולי בדיעות שפורסמו או בעיתונות, כי גם איל-המיסעדות יחזקאל אסלן נכנס כשותף ל"סינרמה", וייתכן כי חדר מייצג אותו?

על כל פנים, כל ההמחות, עד לסכום של 160 אלף דולר, שולמו במלואן. אקרמן המשיך להציג את יתר-ההמחות שקיבל בזמנו, מעבר לסכום של 160 אלף דולר, ומשלא נפרעו — הגיש לבית-המישפט תביעה בסדר-דין-מקוצר על אי-כיבוד המחאות, והשיג צווי עיכוב-ציאה נגד פנסטר, וינצלברג וברזילי. התביעה הוגשה ב-23 בינואר השנה, וטרם התבררה.

ב-15 בפברואר הגישו השלושה, באמצעות עורך-דין משה זינגל, בקשה לעיכוב-הליכים בתביעת אקרמן, ולהעברת העניין לבוררות, בהתאם להסכם השני. הדיונים בבקשה התנהלו לפני השופט אמנון הומינר, ועתה ממתניים הצדדים להחלטתו.

יגאל לביב

ב אמצע שנת 1986 נכנס רואה-החשבון יוחנן אקרמן מהר-צליה-פיתוח כשותף ב"סינרמה".

בעלי המקום דאו היו שלום פנסטר, בני וינצלברג ועמוס ברזילי. בהתאם למיסמכים בתיקי בית-המישפט בתל-אביב, הוזיק אקרמן במניותיה של חברה בשם אכסיר, וזו רכשה 18% ממניות ה"סינרמה". סמוך לכניסתו כשותף הלווה סכומי-כסף גבוהים, כ-160 אלף דולר, ל"סינרמה", ובכסף זה שופץ הבניין לצורך הפעלתו מחדש.

אין ספק כי חלק מהמחאות שנתן ל"סינרמה" על-חשבון ההל-וואה לא נפרעו במועד. אקרמן מצהיר כי פרע את ההמחות שלא נפרעו, בסך 50 אלף דולר, בתשלום במוזמן.

מכיוון ששמו של אקרמן כשותף ב"סינרמה" צץ עתה בראשונה, ועקב עיסוקו, סביר כי הוא מייצג משקיע. בשעת פורסם בעיתונות שאל-המלונות בצלאל מיורחי נכנס כשותף פעיל ב"סינרמה", וייתכן כי אקרמן מייצג אותו.

בשנה הראשונה להפעלתה המחודשת צלחו עיסקי ה"סינרמה", אולם נראה כי הצלחה זו לא הספיקה לאקרמן או למיורחי. מיורחי התלונן אז מרות על שאין הוא רואה רווחים מהשקעתו, ושאינו לו מושג להיכן הולכים הכספים.

כעבור כשנה, ב-6 בספטמבר 1987, נחתם זיכרון-דברים בין אקרמן לבין פנסטר, וינצלברג וברזילי, שלפיו מכר להם את חלקו ב"סינרמה", הכולל מניות ויתר-הלוואות, תמורת 340 אלף דולר. לזיכרון-הדברים צורף לוח-תשלומים. זמן קצר לאחר-מכן הסכים

בצלאל מיורחי
את מי מייצג אקרמן?

בני וינצלברג (עם אשתו סימה)
340 אלף דולר

שלום פנסטר (עם סמדר דרור)
הביליארד לא קיבל רישיון

עמוס ברזילי (עם סנינה רוזנבלום)
עסקים בכיכר-אחרים

תיאור	סכום	תאריך
קני	\$10,000	1.10.87
קני	\$10,000	1.11.87
קני	\$10,000	1.12.87
קני	\$300,000	20,000 1.1.88
קני	\$10,000	15-1
קני	\$10,000	1-4.89
סך הכל	\$340,000	

עם העמדת המינימום

ההסכם הראשון
הצלחה בעיסקי מזון

אקרמן, בכתב, לרחות את כל התשלומים בחודש אחר. באותה עת מסרו פנסטר ושות' המחאות לאקרמן, בשקלים, בסך השווה ל-340 אלף דולר, והוא הפקיד את מניותיו אצל עורך-הדין יצחק וסטמן, כנאמן. בתנאי-הנאמנות נקבע כי אסור לו למסור את המניות לפנסטר עד לגמר כל התשלומים, ואם לא ייפרעו שני תשלומים — זכאי אקרמן לקבל את המניות בחזרה.

ב-27 בספטמבר נחתם הסכם נוסף בין אקרמן לשלושת החות-מים הקודמים, שאלהם נוספו עוד שניים: רחמים חדר ויחזקאל מאנה.

- מי הם השניים החדשים?
- רחמים חדר אינו מוכר.
- יחזקאל מאנה הוא אחיו של משה מאנה, ושניהם כעלי חברת-התובלה מוישה בני-יורק, מהגדולות שם.
- שלום פנסטר היה איש-מחשבים, שהצליח במועדוני-לילה שונים, ושרכש מידי רפי שאולי את המועדון. לפני כשנה הסתכר בהשקעה של 700 אלף דולר במועדון מפואר לביליארד ברחוב בני-הודיה בתל-אביב. ההשקעה ירדה לטימיון בגלל סירוב העירייה להרשות פעילות זו במקום. הוא נתבע על-ידי נושים שונים, וביניהם בעל-המכנה, שכלפיו התחייב לשכר-דירה גבוה. לפני כמה חודשים יצא פנסטר לניר-יורק. שם שהה במשך כמה חודשים עם אשתו, ובעיתונות פורסם על עיסקות כינו לבין חברת נ'ורדאש. הוא שב ארצה בלחץ נושיו.
- בני וינצלברג הוא בעל 95% ממניות חברה בשם בויס